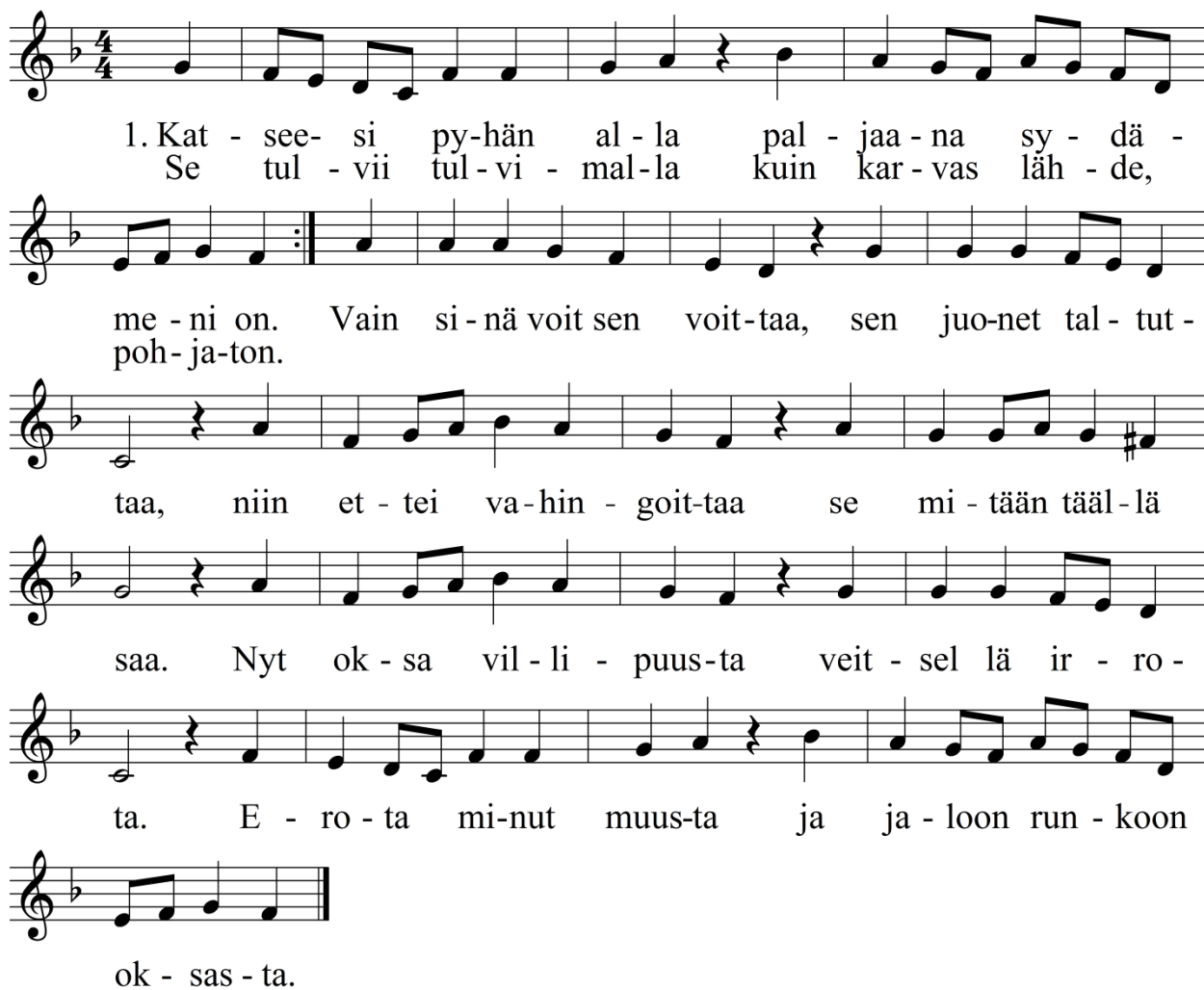

Siionin virsi 170 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Kat - see - si py - hän al - la pal - jaa - na sy - dä -
Se tul - vii tul - vi - mal - la kuin kar - vas läh - de,
me - ni on. Vain si - nä voit sen voit - ta, sen juo - net tal - tut -
poh - ja - ton.
taa, niin et - tei va - hin - goit - ta se mi - tään tääl - lä
saa. Nyt ok - sa vil - li - puus - ta veit - sel lä ir - ro -
ta. E - ro - ta mi - nut muus - ta ja ja - loon run - koon
ok - sas - ta.

1. Katseesi pyhän alla
paljaana sydämeni on.
Se tulvii tulvimalla
kuin karvas lähde, pohjaton.
Vain sinä voit sen voittaa,
sen juonet taltuttaa,
niin ettei vahingoittaa
se mitään täällä saa.
Nyt oksa villipuusta
veitsellä irrota.
Erota minut muusta
ja jaloon runkoon oksasta.

2. **Näin, Jeesus, lähelläsi**
saan olla siinä, uudistun.
Kun armokädelläsi
minua hoidat, rauhoitun.
Rauhaasi syventyvään
huoleni häviää,
ja sydän siinä hyvään
lepoon ja rauhaan jää.
Elävään uskoon saata,
ja käännä kulkuni
päin uutta isänmaata,
taivasta, sinun luoksesi.

B. J. Brantberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. T. Issakainen